

I SF ønsker vi naturligvis at fremme de mest miljøvenlige produkter, og med den hensigt vil vi under udvalgsbehandlingen granske, hvordan man kan styrke miljømærkerne som et element i en grøn markedsstrategi. For det er jo paradoksalt, at man gennem miljømærkerne pålægger de mest miljøvenlige producenter en afgift i form af gebyret. Derfor ønsker vi, at man kombinerer miljømærkerne med en afgift på de ikkemiljømærkede produkter eller eventuelt en momsfrigtagelse for de miljømærkede produkter.

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 9.50

Per Clausen (EL):

Ikke mindst af ideologiske grunde er det her et meget vigtigt og godt forslag, og det er jo, fordi man i bemærkningerne gennemfører et frontalt opgør med den udbredte myte, at udbud og udliciteringer altid er godt, for det her skal jo netop ikke i udbud mere. Det skal det jo ikke, fordi det har vist sig, at udbud af opgaven, den fysiske overflytning af Miljømærkesekretariatets medarbejdere til en ny operatør samt de administrative tilpasninger i den forbindelse, indebærer et stort ressourcetræk, især i Miljømærkesekretariatet. Det hæmmer udførelsen af de egentlige miljømærkeopgaver og dermed også realisering af miljømærkernes potentiale i miljø- og forbrugerpolitikken.

Dertil kommer, at jævnlige udbud er betænkelige i forbindelse med en vidensorganisation som Miljømærkesekretariatet, fordi risikoen for, at medarbejdere vælger at søge væk i forbindelse med et udbud, kan være temmelig høj.

Det er en meget præcis kritik af hele ideen om, at udbud og udlicitering altid er godt og rigtigt. Det har jeg mærket mig, og det vil vi også huske på andre områder, når vi skal have debatten om, hvordan man skal organisere forskellige ting i den offentlige sektor. Det står måske også lidt i modsætning til, hvad nogle ministre indimellem siger, men det skal ikke være nogen kritik af miljøministeren i forbindelse med det her forslag.

Derudover har jeg så nogle enkelte kritiske bemærkninger, selv om jeg godt kan love, at vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Den første handler om gebyrerne for det her. Andre har også været inde på, hvor vigtigt det er, at vi har sikkerhed for, at det her ikke fører til, at gebyrerne bliver højere.

Jeg har også forstået på miljøministeren, også ved tidligere lejligheder, at hensigten sådan set nok også snarere er, at det skal blive billigere at blive miljømærket. Jeg synes bare, det er vigtigt, fordi vi ved, at der allerede nu er brancher, hvor der er virksomheder, der lader være med at blive miljømærket, på trods af at de opfylder de formelle krav, fordi det simpelt hen er for dyrt, og derfor kan det ikke betale sig for dem. Det skal vi selvfølgelig have gjort noget ved.

Andre har også været inde på det lidt besynderlige i, at vi lægger en afgift på produkter, der forsøger at opfylde nogle miljøkrav. Vi så jo hellere, at man støttede forbrugernes – også de offentlige forbrugeres og storforbrugernes – motiver til at købe miljørigtigt ind ved at sørge for, at priserne på miljørigtige produkter blev reduceret, gerne i en form, hvor man pålagde de produkter, som indeholder flere giftige stoffer, også at dække de miljøomkostninger, som de jo pålægger os alle sammen i det lange løb.

Det kan jo gøres på mange måder, der er meget teknik i det. Men jeg synes, at det at have den grundopfattelse, at man bør kunne se på det, er en vigtig ting, fordi det jo også kan gøre, at ministeren kan komme længere med arbejdet omkring grønne indkøb også over for kommunerne, uden at kommunerne behøver at skulle have flere penge, for hvis man sørger for, at miljørigtige produkter faktisk bliver billigere, så er det jo en god ting. Jeg håber, at vi i hvert fald kan komme ind på sådan nogle overvejelser i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Det sidste, jeg vil sige, er jo så en lidt mere generel bemærkning til miljømærkernes kvalitet. Vi mener sådan set, at det er et selvstændigt problem med de her to miljømærker, at de krav, de stiller til produkterne, er utilstrækkelige. Vi så gerne, at man arbejdede meget mere systematisk med at udvikle økologiske produkter også inden for det, man kalder nonfoodområdet, altså det, der ikke kun handler om mad, og at man også overvejede, hvordan man kunne få etableret et mærke i den sammenhæng.

Men trods de kritiske bemærkninger vil jeg bare sige, at vi er positive over for grundelementerne i det her forslag, og vi forventer også, at vi kan få et resultat, som vi kan stemme for i sidste ende.

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Tak for alle de positive bemærkninger til forslaget. Det er jo dejligt at kunne konstatere her, efter at vi har haft en miljømærkeordning i 8 år, at